Culese din divizie

● Farul Constanța — Steaua (în... constanța) 3—1. Hotărît lucru, steliștii nu sînt în formă. Se poate spune, așadar, că nu numai Soarele și Luna, ci și... Steaua poate fi în eclipsă...

● Progresul a învins pe A.S.A. Tg. Mureș la Ploiești. Vorba aceea: schimbi locul, schimbi... norocul!

● Gornea n-a avut aproape nimic de apărat în meciul cu Dinamo Bacău. Atacanții oaspeților au jucat, e adevărat, cu tragere de inimă, dar nu și cu tragere de... șuturi.

● Rapidistul Dinu a fost eliminat de pe teren pentru injurii aduse arbitrului. În felul acesta, mijlocașul s-a aflat pe linia de fund a sportivității.

● Duminică, la incidentele de pe teren din meciul Dinamo București — Universitatea Cluj, s-a adăugat și disputa, nu tocmai amicală, dintre cei doi antrenori: C. Teașcă și Bazil Marian.

Ce păcat că n-au putut fi trimiși împreună cu elevii lor la vestiare, pentru a le explica ce este fair-play-ul.

B. G. P.

EDUCATOR ŞI GAZETAR

Am primit recent la redacție un breloc cu totul deosebit, ingenios în execuție și în intenție. La capătul lănțișorului se află o plăcuță de ceramică avînd în relief pe o parte cele cinci cercuri olimpice, iar pe cealaltă marca unei vîrste demne de respect. Operă a unui elev plin de fantezie și de cuvenită considerație față de dascălul său, brelocul celebrează cei 60 de ani ai omului născut în anul primei Olimpiade de la Londra și ajuns la vîrsta pensionării în anul Olimpiadei din Mexic.

Omagiul este pe deplin meritat, iar simbolul — just ales. Oamenii care și-au dedicat viața, cariera, educației fizice și sportului sînt într-un fel pilonii idealului olimpic. Oricît de ditirambică ar părea categorisirea, profesorul Camil Morțun are dreptul la ea.

L-am cunoscut cu aproape 30 de ani în urmă, în redacția ziarului „Universul — sport", unde apărea meteoric, din discreție și dorința de a nu jena, depunînd considerațiile sale, totdeauna concise și judicioase, la adresa fenomenului sportiv în general și al celui atletic în special. Cu siguranță făcea la fel încă în 1925, cînd a pășit pentru prima oară în redacția unui cotidian, la „Ecoul sportiv"; putem atesta că face la fel și acum, cînd ne vizitează la „Sportul".

Insistăm asupra activității sale publicistice dintr-o comprehensibilă solidaritate de breaslă. Camil Morțun ne-a făcut cinstea, la congresul Asociației Internaționale a Presei Sportive de anul acesta, de la București, de a putea fi prezentat, ca invitat de onoare, drept cel mai vechi membru român al asociației (din 1930).

Firește, însă, că plenul vocației sale s-a manifestat pe tărîm pedagogic. Absolvent al Institutului Superior de Educație Fizică din București, Camil Morțun a intrat în învățămînt în 1932 și a crescut multe generații de elevi în cultul sănătos al armoniei fizice.

Ca profesor, ca organizator și activist sportiv, ca gazetar, Camil Morțun a rămas un militant juvenil, plin de vioiciune, pentru viața în aer liber. Cei 60 de ani pe care i-a împlinit nu i-au alterat optimismul și tinerețea sufletească. Cu cîtă mîndrie a venit să ne comunice vestea că va activa în continuare: consilier onorific al Școlii sportive de atletism (recent înființată), corespondent al hebdomadarului francez „Midi—Olympique" (Toulouse) și firește colaborator al ziarului „Sportul"!

Felicitările noastre!

Victor BANCIULESCU

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

REFLECŢII CU CAPUL PE PERNĂ

Bolnav din pricina vremii, prietenul meu a solicitat, după obicei, lecturi din presă, la căpătîi: aceasta, deoarece citirea textelor de specialitate, oricum destul de grele unei ființe sănătoase, devine, cînd starea individului depășește o anumită temperatură, aproape inaccesibilă.

— Interesantă, zic, și inedită mi se pare tactica Federației olandeze de fotbal. Trebuind să întîlnească pentru calificările în turneul final al campionatului mondial formația Luxemburgului, olandezii au cumpărat, contra 170 000 franci elvețieni, dreptul de a juca pe teren propriu nu numai primul meci (firesc), dar și revanșa.

Dl. Gore privește informația printre ochii întredeschiși, apoi geme la modul (destul de enervant pentru cine-l cunoaște, ca mine, mai îndeaproape pe acest mare dar vanitos chibiț al sportului la tempora) omului veșnic neînțeles:

— Și cînd le spuneam eu să punem mînă de la mînă... eu un dolar, dumneata un dolar... băieții de la federație cîte-o diurnă pe cinci zile... și să obținem de la portughezi dreptul de a juca primul meci din campionat, nu la Lisabona cum s-a întîmplat, ci acasă, la noi... pe Giulești.

★

— După cum relatează reporterul „Sportului", Lucescu ar fi declarat, necăjit, după meciul egal de la București (egal cu o înfrîngere) că jucătorii lui West Bromwich Albion „au avut și un dram de noroc".

„Dram" e puțin spus, murmură dl. Gore. Au avut englezii noroc cu carul în această „Cupă a cupelor". Gîndește-te și dumneata: să se tragă meciurile la sorți și să cazi cu Dinamo.

★

— În aceeași ordine de idei, domnul Ashman, managerul echipei West Bromwich Albion, s-a arătat, pare-se, încîntat de călătorie, lăudînd cu cuvinte foarte, foarte calde, ospitalitatea bucureșteană.

— Cred și eu, răspunde acru dl. Gore. Noi știm să primim goluri.

★

— Toată presa europeană comentează faptul că șahiștii greci s-au prezentat la Olimpiada din Elveția îmbrăcați în uniforme, asemeni fotbaliștilor sau boxerilor.

— Nu-i prima oară cînd practicanții unor îndeletniciri cerebrale acceptă uniforma sau, mai grav încă, o solicită, îndemnați de eternele porniri obscure ale individului către anularea, din comoditate intelectuală, a individualității. Exemplul șahiștilor poate stîrni ușor prozeliți în cele mai felurite zone ale activității cu capul. Nu m-ar surprinde, de pildă, ca filozofii din țara cutare să se prezinte la simpozioanele internaționale în tricouri negre cu dungi portocalii, sau electroniștii cu pantofi de Congres marca... „Adidas".

p. conf. Al. MIRODAN

LA... TIMP!

Concurînd în Elveția, mărșăluitorul Marin Perșinaru, de la P.T.T. București, a cîștigat cursa de 10 kilometri marș.

Se poate spune, deci, că, de data aceasta, poșta n-a... întîrziat!

POŞTA Magazin

VLADIMIR CALCEA, BUCUREȘTI. De perfect acord cu dv.: în ciuda placajelor și a folosirii forței fizice la maximum, rugby-ul este, în ultimă instanță, mai puțin dur decît fotbalul (dovadă și procentul mult mai mic de accidentați). În acest sens, este cazul să amintesc o butadă care circulă în lumea anglo-saxonă:

Fotbalul este un joc de gentlemani, practicat de gangsteri.

Rugby-ul este un joc de gangsteri, practicat de gentlemani.

IOAN MERDARIU, COMUNA BICOUMENI. Jucătorul de fotbal, Dobay, de la A.S. Cugir, nu este fiul fostului internațional Ștefan Dobay. Oricum, numele îl obligă să joace bine!

MANFRED MESTHGANG, COMUNA VAVLAS. Primul atlet care a alergat suta de metri în 10 secunde a fost Armin Harry (R.F. a Germaniei). Primul care a trecut peste această graniță de fier a atletismului a fost negrul american Jim Hines, campionul olimpic de la Mexic. La Sacramento, în iunie, el a acoperit suta de metri în 9,9 secunde, întrecîndu-l — poate numai cu un... centimetru — pe compatriotul său Ronnie Roy Smith, creditat și el cu același timp fantastic. Apoi, în seria a doua a aceleiași probe, Charlie Greene avea să devie și el părtaș la noul record mondial, obținînd, de asemenea, timpul de 9,9 secunde.

I. CONSTANTIN, BUCUREȘTI. Dintre „reflecții", am reținut-o pe aceea privitoare la Universitatea Cluj (echipa de fotbal): „De cîte ori joacă în deplasare, nu reținem de la studenți decît ...„șepcile roșii". Păcat!".

ADRIANA COLBU, BRAȘOV. Echipa dv. favorită, Steaua, a cîștigat de 7 ori campionatul și de 8 ori „Cupa". Printre primii ei jucători s-au numărat Gică Popescu, Fătu, Florian Marinescu, Mladin etc.

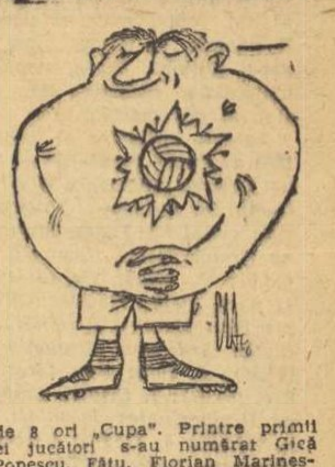

B. G. CLUJ. Constat că-mi faceți... concurență! Trebuie să recunosc, însă, că „pseudo-poșta" dv. este, adesea, foarte spirituală. Păcat că răspunsurile se întind pe spații foarte mari. Reproducem, totuși, unul dintre ele: „ION TUTURIGA, BUCUREȘTI. Ați pierdut pariul. Anton Pann n-a jucat niciodată pe postul de mijlocaș dreapta, la Dinamo București. De altfel, fotbalul, cu marile lui probleme mereu în curs de rezolvare, se practică la noi în mod organizat de la o dată relativ recentă. Dar despre toate acestea și despre altele la fel, veți putea lua cunoștință din „Istoria fotbalului românesc" (tomul I), în curs de apariție. Din păcate, nu putem da nici măcar aproximativ data apariției acestei interesante și utile cărți, întrucît, din datele pe care le deținem, plănuiesc s-o scrie 1 034 de autori, fiecare separat, răspîndiți prin toate colțurile țării. Personal, cunosc un cetățean, fost cizmar înainte de primirea deciziei de pensionare, care pretinde că ar fi confecționat prima minge de fotbal autohtonă, după un model străin, introdus în țară prin contrabandă de un preot catolic. Vă vom ține la curent".

Ilustrații: **N. CLAUDIU**

Definiţii fotbalistice

Autogol = Gol cu.. autoservire!
Fentă = 1 aprilie... fotbalistic!
Jucător de rezervă = Stoc tampon!
Meci-revanșă = Mai puțin meci și mai mult revanșă!
Proteste la decizia arbitrului = Regulament... comentat!
Puncte = Sabia lui Damocles!
Șut în bară = Sîmbure de imprecizie în... înveliș de ghinion!
Henț careu = Ce-și face omul cu mîna lui...
Joc de centru = Na-ți-o ție, dă-mi-o mie!

D. MAZILU

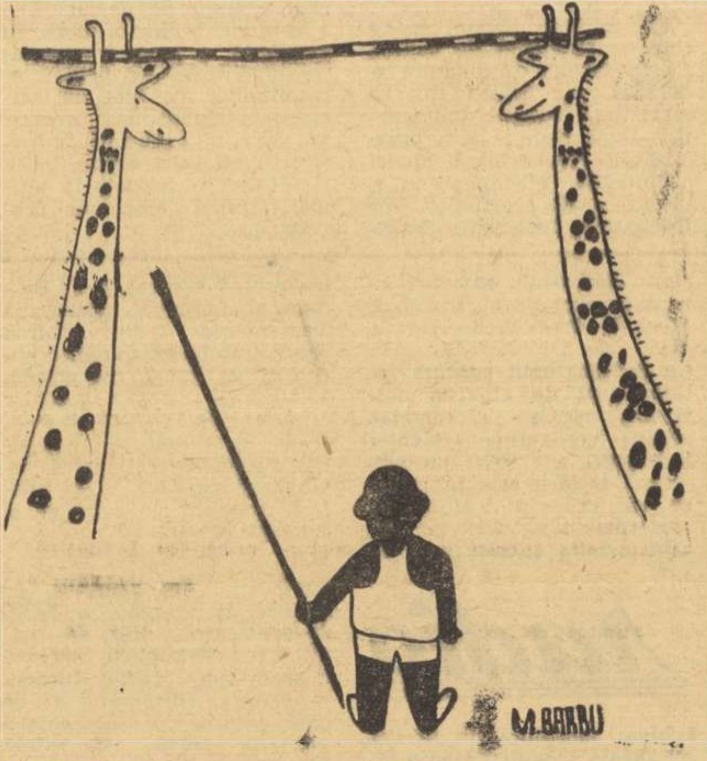

Săritura cu prăjina Desen de M. BARBU, Petrila

O piesă buzoiană pentru Muzeul sportului românesc

„SCRIE ACOLO: DE PROFESIE «BĂTĂUȘ»"

Între pugiliștii consemnați de anuarul ringului român, printr-o merituoasă activitate în perioada de ridicare a boxului nostru de acum aproape patru decenii, era și Aurel Nicolau, care a evoluat de la categoria pană pînă la semi-grea.

Ajunsese chiar șalanger la un titlu național profesionist și făcuse meci nul cu campionul mijlociu de atunci, Jim Călinescu, după cum în palmaresul lui Aurel Nicolau figurează victorii asupra campionului național Nicolae Milea, a unor boxeri consacrați ca Ion Mihail, Constantin Cionoiu, Ion Firu, Emanoil Ionescu, Gheorghe Covaci (cel stabilit la Paris) și chiar Alexandru Bunea.

...I-a venit și lui sorocul recrutării și s-a prezentat în fața Comisiei de la Cercul de recrutare al județului Buzău. Faptele se petreceau în anul 1932 — cu preciziune chiar, în luna iunie, ziua 3 — și tînărul Nicolau Aurel, fiul lui Ion și al Elenei, a satisfăcut astfel măsurătorile antropometrice ale controlului medical inerent și a răspuns întrebărilor ce i-au fost adresate de către secretarul Comisiei, pentru completarea fișei matricole militare.

Dar, la profesiune, acolo, a început... povestea.

— Profesia?

— Boxer, boxer profesionist!

— Ce e aia? a întrebat plutonierul major care consemna răspunsurile.

— Vă prezint licența — documentul Federației române de box, recunoscut și de International Boxing Union. Sînt boxer profesionist, asta e meseria mea.

— Licența? Licența-n ce? Licența în bătaie? Scrie-i acolo, la profesie, „bătăuș"! a decretat autoritar președintele Comisiei, însuși comandantul Cercului de recrutare.

Și subalternul a îndeplinit întocmai dispoziția comandantului.

Aurel Nicolau e azi șeful unei familii și conducătorul unui magazin alimentar din centrul Capitalei. N-a avut nici un proces sau vreo manifestare cu... „bătaie", alta decît în ring, la timpul său competitiv. Dar între actele sale personale, păstrează și pe cel cu calificarea „bătăuș", ca o dovadă a unei mentalități retrograde, a unui trist trecut care oferă încă o piesă pentru viitorul muzeu al sportului românesc.

...De „profesiune bătăuș" marchează o epocă, o epocă de mult apusă și definitiv perimată.

V. FIROIU

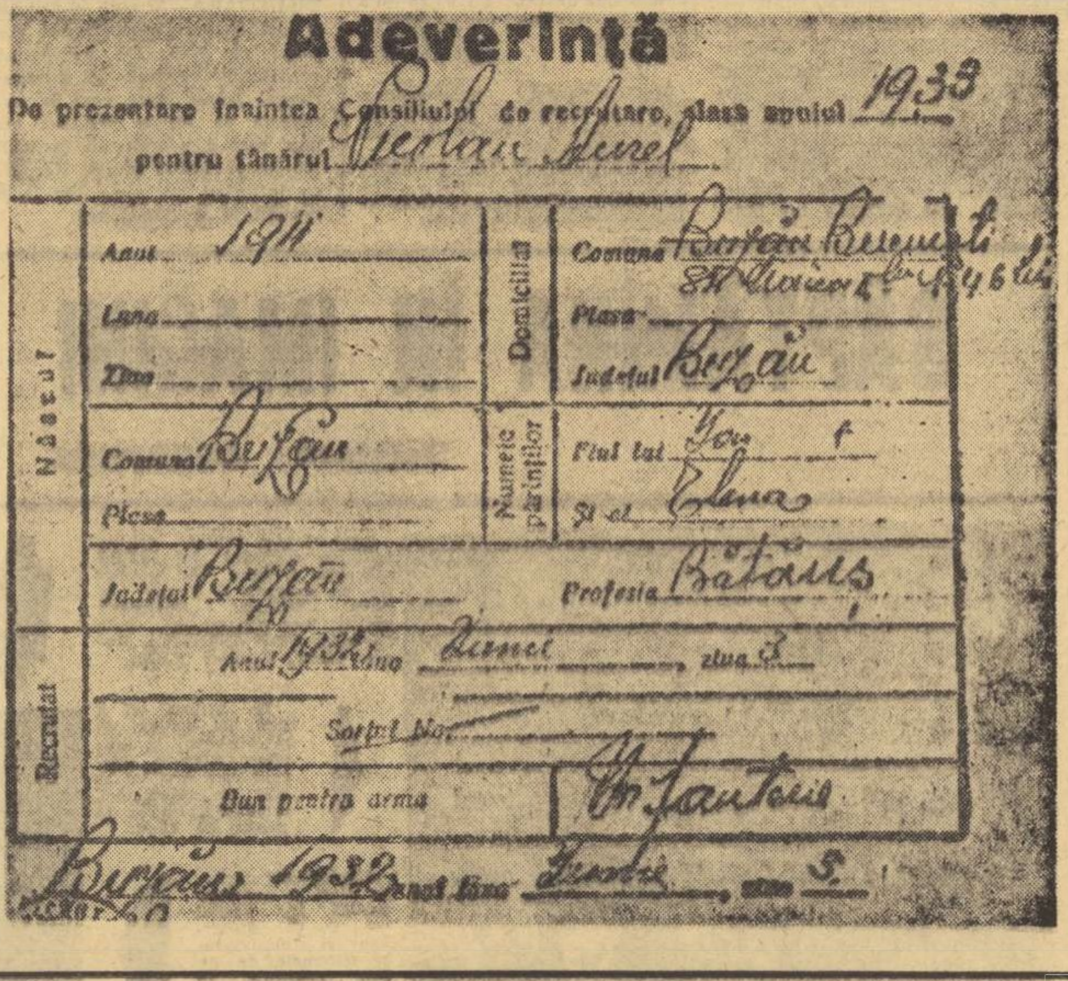

Adeverință

De prezentare înaintea Consiliului de recrutare, clasa anului 1933
pentru tânărul Nicolau Aurel

Născut
Anul 1911
Luna
Ziua
Comuna Buzău
Plasa
Județul Buzău

Domiciliul
Comuna Buzău București
Plasa
Județul Buzău

Numele părinților
Fiul lui Ion
și al Elena

Profesia Bătăuș

Recrutat
Anul 1932 luna iunie ziua 3
Sorțul No.
Bun pentru arma Infanterie

Buzău 1932 anul luna iunie ziua 3

Cîteva clipe în compania unui... „picior de aur"

● Înaintea meciului de rugby România — Franța

Nu, nu este, stimați cititori, o metaforă gazetărească, cum ar putea să vă pară. Pentru cei mai vîrstnici iubitori ai rugbyului discuția va apare ca foarte firească, deoarece ei știu că sub acest nume se ascunde amintirea mereu tînără a cunoscutului rugbyst GH. FĂNTĂNEANU. Apropiata întîlnire dintre România și Franța ne-a prilejuit un moment de reverie în compania unui subtil mînuitor al balonului oval. Condeiul a consemnat pentru dv. una dintre amintirile acestui pasionat al jocului în „XV", căruia doar părul bine fulguit îi trădează vîrsta: 61 de ani.

„Pentru mine, fiecare meci la care asist, și caut să nu pierd nici unul, este un prilej de contractare a timpului, de revedere cu anii tinereții. Ceva, ceva ce mi-a rămas incrustat în amintire...?! Da... Era o zi de ianuarie a anului 1937, cînd cei 24 de membri ai lotului de rugby al României plecau spre Paris pentru a participa la turneul organizat cu prilejul „Expoziției anuale", alături de echipele Italiei, Germaniei, Olandei, Belgiei și, binențeles, Franței. Călătoria a fost obositoare. Trei zile trenul ne-a purtat, într-un vagon de clasa a III-a, pe meleagurile Iugoslaviei și Italiei pentru a ne lăsa la Paris, în gara de Lyon. Nu știu nici acum ce gînduri mă încercau în clipa cînd am pus piciorul pe scara vagonului: revederea cu Parisul (veneam pentru a treia oară aici), sau întîlnirea ce trebuia să o avem cu redutabila echipă a Franței, dar știu că o puternică emoție mă stăpînea. A doua zi, la orele 13, în holul hotelului Boy-Lafayette a fost comunicată componența echipei. Cedînd unor insistențe ale lui Chrisoveloni și ale prințului Ghica, conducătorii au făcut o formație cu multe improvizații. Aveau să joace: Toma Moldoveanu, Dinescu, Ghica, Chrisoveloni, C. Florea, N. Popa, Ifrim, Tanoviceanu, Covaci, Eremia, Blașek, G. Dimitriu, Slobozeanu, G. Ionescu-Bizon. În această alcătuire echipa apărea cu C. Florea la înaintare, cu Ghica în locul lui Pană, Eremia în locul lui G. Ionescu-Bizon, iar acesta în locul meu. Această echipă trebuia opusă unor jucători cu faimă mondială ca Bonnus, Desclaux, Caderc.

La orele 17, ostilitățile s-au dezlănțuit. Echipa noastră începe slab. G. Ionescu-Bizon — greoi, Blașek — la fel, Ifrim — trimite baloane fără adresă, Ghica — pozează stariștilor. Minutul 10 scor: 14—0 pentru francezi. Și tot atunci, G. Ionescu-Bizon este scos pe targă cu trei coaste rupte. La insistențele lui G. Caracostea, președintele federației, intru în joc. După mine, Pană îl înlocuiește pe Eremia. Cu înaintarea refăcută începem să atacăm și reducem din scor: 14—6. Dar ce folos! Caderc se plimbă pe partea „prințului", nestingherit, iar apărarea nu reușește să facă față atacului francez care mărește scorul. Înaintarea aruncă în luptă ultimele puteri. Dimitriu scapă, și înscrie o încercare, pe care o transform. 27—11 pentru Franța, scor cu care se încheie meciul.

Ne afecta înfrîngerea, însă eram bucuroși că am reușit să opunem o rezistență onorabilă redutabilei echipe a Franței. La ieșire, jucătorii olandezi ne aplaudau, iar G. Caracostea, apropiindu-se îmi spune: „Ești un mare jucător" și mă sărută. Eram copleșit. Și pentru a nu-mi trăda lacrimile am fugit... sub duș! Peste trei zile învingeam Olanda cu 43—5. Jucasem împotriva Franței cel de-al treilea meci și cel de-al 11-lea în echipa națională".

— Și acum?

— Acum, urmăresc din tribune cu aceeași pasiune a tinereții apuse. Aș dori să văd pe 1 decembrie un joc de rugby adevărat și să aplaud victoria tricolorilor noștri în această dispută perpetuă".

Valentin EMANUEL

Utile tuturor: ASIGURĂRILE DE PERSOANE

Pentru a vă informa asupra posibilităților variate ce există în alegerea asigurării de persoane, care să satisfacă cel mai bine interesele dv., am solicitat unele amănunte tov. MARIN RECE, directorul Direcției asigurări de persoane din Direcția generală ADAS. Iată, pe scurt, ce ne-a declarat interlocutorul nostru, cu privire la unele forme de asigurări practicate în prezent:

● **ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ ȘI SUPLIMENTARĂ DE ACCIDENTE** are la bază condițiile unei asigurări mixte de viață obișnuite, oferind un avantaj suplimentar, în cazul urmărilor unui accident intervenit în orice împrejurare: plata pînă la de 5 ori a sumei asigurate. De asemenea, suma asigurată se plătește și la expirarea asigurării, sau mai înainte, la ivirea cazurilor asigurate: invaliditate permanentă sau deces, precum și în caz de amortizare.

● **ASIGURAREA FAMILIALĂ MIXTĂ DE VIAȚĂ** satisface dorințele celor care vor să-și asigure întreaga familie. Asigurarea poate cuprinde toți membrii familiei (stabiliți de către asiguratul principal), indiferent de numărul lor, inclusiv copiii de la vîrsta de 5 ani.

Suma asigurată se plătește în caz de amortizare, la expirarea asigurării, precum și în caz de invaliditate permanentă sau deces a oricăreia dintre persoanele asigurate.

● **ASIGURAREA MIXTĂ DE VIAȚĂ CU PENSIE PENTRU URMAȘI** permite să se asigure, pe lîngă o sumă de cel puțin 12 000 de lei, pentru cazurile de invaliditate permanentă totală, parțială sau de deces, și o pensie pentru urmași, în cazul de deces al asiguratului. Asigurarea se încheie pe durate cuprinse între 10 și 20 de ani. Suma asigurată se plătește la expirarea asigurării, precum și în caz de invaliditate permanentă totală sau parțială ca urmare a unui accident, sau în caz de deces. În caz de deces al asiguratului, se plătește imediat, jumătate din suma asigurată, o pensie anuală de 10 la sută din suma asigurată, pînă la termenul de expirare a asigurării, cînd se plătește și cea de-a doua jumătate din suma asigurată.

● **ÎN ASIGURAREA FAMILIALĂ DE ACCIDENTE** se cuprind, pe lîngă asiguratul principal, soția precum și toți copiii în vîrstă de la 5 la 16 ani. Sumele asigurate se plătesc în cazurile de invaliditate permanentă totală, parțială sau de deces a oricăruia dintre asigurați.

● **ASIGURAREA DE ACCIDENTE „TURIST"** satisface interesele acelor cetățeni care doresc să încheie asigurări pe durate scurte, utile în cazurile de deplasări, concedii, drumeții etc. În asigurare se cuprinde persoana contractantă, pentru urmări din accidente, precum și bunurile acesteia, pe perioada de o lună.

● **LA ASIGURAREA DE ECONOMIE ȘI DE INVALIDITATE PERMANENTĂ DIN ACCIDENTE,** suma asigurată se plătește la apariția cazului asigurat, sau la expirarea contractului, independent de plățile făcute anterior. La expirare, asiguratul poate să opteze pentru încasarea sumei ce i se cuvine, fie dintr-o dată, fie sub formă de rentă anuală (pe timp limitat). În ultima situație, pe lîngă faptul că beneficiază de fructificarea sumelor, obține și o asigurare gratuită pentru cazurile de invaliditate permanentă totală sau parțială.

● **ASIGURĂRILE VIAGERE DE DECES** (valabile pe toată viața) oferă posibilitatea să se asigure anumite sume ce vor fi primite de persoanele înscrise în contracte, la decesul asiguraților. Astfel de asigurări pot fi încheiate CU PRIMĂ UNICĂ (plătită integral la încheierea contractului), sau CU PRIME PLĂTITE PE TIMP LIMITAT (în rate).

● **ASIGURAREA CU TERMEN FIX** se încheie pentru o anumită sumă (nelimitată), care se plătește persoanei înscrise în contract, la o anumită dată stabilită de asigurat. Suma se plătește la expirarea contractului, indiferent dacă asiguratul va fi sau nu va fi atunci în viață.

● **La ASIGURAREA DE RENTĂ PE TIMP LIMITAT,** suma asigurată se plătește persoanei înscrisă în polița de asigurare, ca beneficiar, după expirarea contractului, sub formă de rente lunare de 100, 200 sau 300 de lei, pe o perioadă de 4 pînă la 7 ani, stabilită de asigurat.

★

La toate asigurările de persoane, prezentate mai sus, primele ce se plătesc de asigurați sînt deosebit de convenabile. Încheierea asigurărilor se face în condiții simplificate. Menționăm că Administrația Asigurărilor de Stat plătește cu maximum de operativitate sumele cuvenite, în cazul ivirii riscurilor asigurate, sau la termenele prevăzute în contracte. Iată de ce asigurările prezentate reprezintă o bună și utilă măsură de prevedere și pentru sportivi.

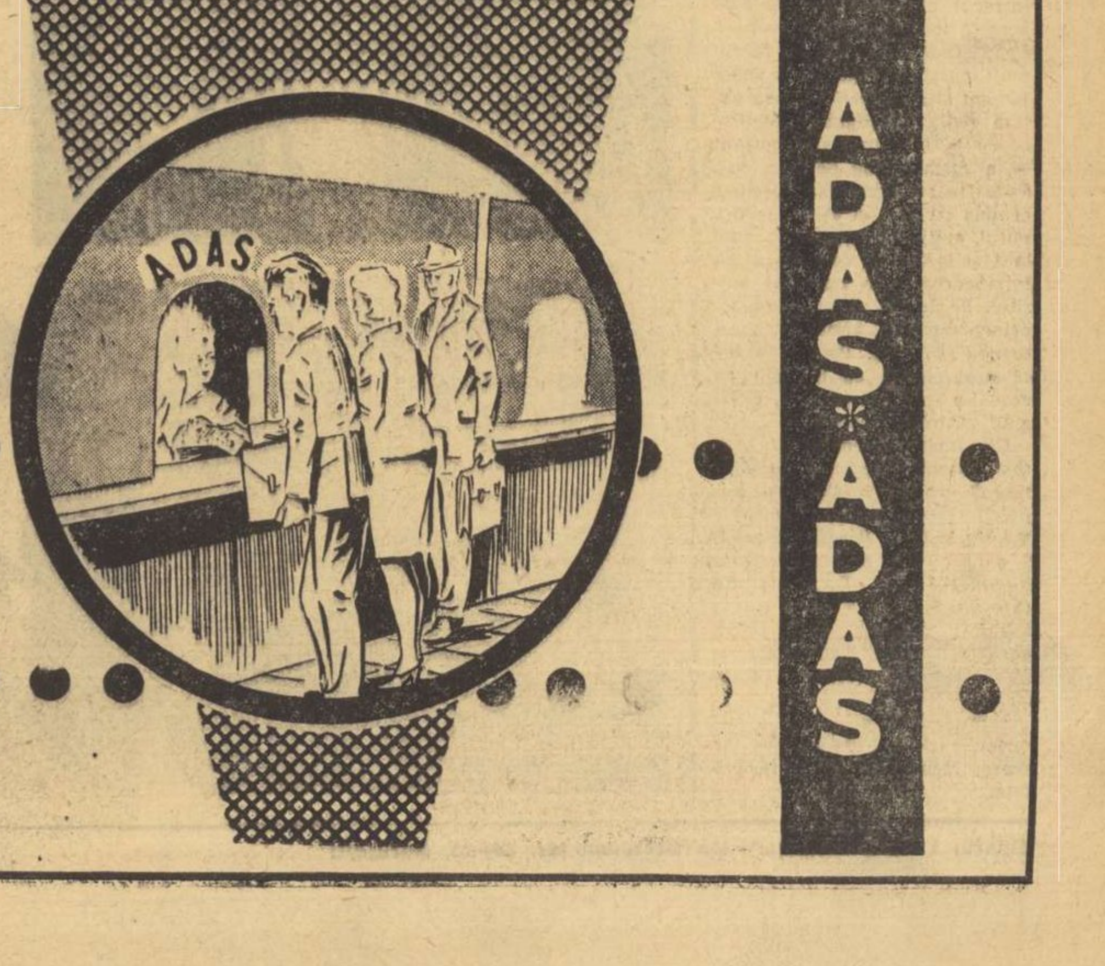Interviul a fost realizat de:
Aurel CRIȘAN